

Australien 2002

2. okt. 2002.

Så kørte vi de sidste 170 km til Coober Pedy. Vi mødte fire 4WD biler, to cykler og nogle mænd som reparerede vejen.

Derudover var der en lille flok køer, som ledte efter græs i støvet. Og en enkelt flok fugle.

Det er virkeligt trøstesløst at se på.

Vi fik en teltpaluds på en af byens campingpladser. Vi gik en tur igennem byen og så på opalforretninger og bunker af støv.

Vi spiste på en dugout cafe til aften. Flemming og jeg fik kængurusuppe. Uhm, det smager dejligt.

3. okt. 2002.

Vi tog med på en 3 timers bustur, fra campingpladsen. Det er meget turistet her.

Coober Pedy opstod i 1911, da en 14 års dreng fandt både vand og opaler på stedet. Coober Pedy betyder "hvid mands hul i jorden" på aboriginernes sprog. Det ser også sådan ud.

Omkring 70 % af byens befolkning bor under jorden. De bor i gamle miner eller huler de har gravet ud. Her kan man holde en temperatur på 20 - 25 gr. året rundt. Her blæser ikke en støvet vind.

Mange af de maskiner man bruger til minearbejdet er opfundet i Coober Pedy, bl.a. en kæmpe støvsuger som man bruger til at få overskyende materiale ud af minerne med.

Først graver man et hul lige ned i jorden, indtil man når det lag hvor opalerne kan findes. Herefter begynder man at grave ud i forskellige retninger efter opaler. Der er her man bruger de store støvsugere. Når man ser tegn på opaler begynder man med hakke og håndkraft.

Udover at se og høre om minearbejdet, besøgte vi også en underjordisk kirke, som er lavet i dele af en gammel mine.

Vi besøgte et potteri, og hørte hvordan ejeren havde solgt sin andel af en mine til sin makker, fordi de ingen opaler fandt. Et halvt år senere blev makkeren rig, da han endelig fandt opaler. Så var han væk.

De har også en golfbane i Coober Pedy. Greenen den er af grå sten, resten af røde.

